

מ"ת 14678/09/14 - מדינת ישראל נגד אלכסיי בגימוב (עצור) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 אוקטובר 2014

מ"ת 14678-09-14 מדינת ישראל נ' בגימוב(עציר)

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אסף בר יוסף

נגד

אלכסיי בגימוב (עצור) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד יפתח רפאלי-ס.צ.

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה ביצוע עבירות של סחיטה באיומים, בין השנים 2012-2014.

רקע כללי

2. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום ריצה המשיב עונש מאסר בכלא. מ.ז (להלן: "המתלון") ריצה אף הוא עונש מאסר, מתאריך 13.8.2010 ועד 1.1.13. במהלך מאסרו יצא מפעם לפעם לחופשות.
3. סמוך לפני תאריך 11.3.12, התבקש המתלון על ידי אסירים אחרים (להלן: "האחרים"), כי בשובו מהחופשה, יכניס זוג נעליים בתוכן מסולקים סמים מסוכנים. בשובו של המתלון מהחופשה נטלו הסוהרים את הנעליים לבדוק, כי לא מוחבאים בתוכן חומרים אסורים והנעליים נותרו בחזקת הסוהרים למשמורת. בהמשך, דרשו האחרים מהמתלון שיעביר לידיהם את הנעליים. לאחר שהשיב, כי אין באפשרותו לעשות כן, דרשו האחרים פיצוי כספי בסך של 10,000 ₪. בעקבות פחדו של המתלון שילם במספר תשלומים, לאחרים, פיצוי כספי כנ"ל. בהמשך לכך, יצא המתלון לחופשה נוספת, במהלכה יצר עמו אחד מהאחרים, קשר טלפוני, ודרש ממנו להכניס לבית הסוהר בשובו, סמים מסוכנים. המתלון, קיבל מאנשים שזהותם אינה ידועה למאשימה סם מסוכן (מסוג חשיש במשקל של 4 גרם), ובתאריך 4.5.12, שב המתלון מחופשה, כשהוא נושא בבטנו את הסמים. הסוהרים תפסו את הסמים בעקבות פעילות יזומה של סוהרי שב"ס. בשל כך, זעמו האחרים על המתלון, ואיימו עליו ודרשו פיצוי כספי בסך 3,000 ש"ח. המתלון שילם להם פיצוי כנ"ל.

כתב האישום בתמצית

4. נטען, כי בתאריך 4.6.12 הועבר המתלון לבית הסוהר "אלה". באותה עת ריצה המשיב עונש מאסר בבית סוהר זה. המשיב פנה למתלון ואמר לו שהוא ידע על הסתבכותו עם האחרים, והמתלון סיפר למשיב אודות האירועים. בהמשך, יצר אחד האחרים קשר עם המתלון ודרש כסף נוסף בסך 10,000 ש"ח בגין תפיסת

עמוד 1

הסמים. המתלון השיב, כי אין לו כסף, ובהמשך המתלון סיפר למשיב אודות הדרישה הכספית, האחרון הנחה אותו להשיב לאחרים, כי המשיב מעורב כעת "בעניין". המתלון עשה כן, והאחרים חדלו מלהטרידו.

5. בהמשך לכך, פנה המשיב למתלון ואמר לו, כי הוא שמע שבעבר נעלם לו סכום כסף גדול, והציע למתלון עזרה במינוי עו"ד, בתמורה לכך שיקבל המשיב חצי מהכספים אותם יצליח העו"ד להשיג. המתלון סירב להצעה, אולם המשיב הודיע לו, כי אין באפשרותו לסרב, וכי הוא חייב לשלם לו סכום בסך של 40,000 ₪, מחצית מסכום זה ישולם עד למועד שחרורו של המתלון, ואת היתרה לאחר מכן. המתלון השיב, כי אין לו כסף. המשיב איים עליו, **כי יגרום לאמו למכור את ביתה**. המתלון, בשל חששו מפני המשיב, שילם לו תשלום מידי בסך **5,000 ₪**, וסיכמו, כי ישולם בהמשך **15,000 ₪**, ולאחר שחרורו ישלם **20,000 ₪** נוספים.

6. בהמשך למתואר בסעיף 5 לעיל, בשני מועדים שונים, הפקידה אמו של המתלון (4,000 ₪ + 1000 ₪), בחשבון בבנק הדואר ע"ש **אשתו של המשיב**. עוד בהמשך, ולאחר שאדם מטעמו של המשיב שוחח עם אמו של המתלון, והודיע לה, כי במידה ולא תפרע את חוב המתלון **"יהיו לה ולבנה המתלון בעיות"**, ואיים עליה, כי ירצחו את המתלון ויפגעו בה וביתר בני המשפחה. על כן הפקידה, לבקשתו, סכומי כסף שונים לחשבון, ובסך הכל **22,000 ₪** (7,000 ₪ ב-2.10.12, 13,000 ₪ ב-7.10.12, 2,000 ₪ ב-16.10.12).

7. עוד נטען, כי לאחר שסיים המתלון לרצות את תקופת מאסרו, הזכיר לו המשיב, כי עליו לשלם **20,000 ₪** נוספים עד לתאריך 15.2.13. בהמשך, בתחילת חודש אפריל 2013, התקשר אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה אל המתלון, וביקש ממנו לרדת לרחוב להיפגש עמו. אותו אדם מסר למתלון פתק בו רשומים פרטי בני משפחתו ומקום מגוריהם, והודיע לו, כי הוא חייב למשיב **35,000 ₪** וחייב לשלם תוך שלושה ימים.

8. בעקבות זאת ובשל פחדו של המתלון מהמשיב החליט, בתאריך 5.4.13 לשדוד בנק על מנת לשלם למשיב ובפועל שדד מבנק לאומי בבאר שבע סך של **5,200 ₪**. לאחר יומיים נעצר והובא למשמורת בבית הסוהר "אוהלי קידר". במהלך שהותו במעצר, פגשו האחרים את המתלון והיכו אותו, ודרשו פיצוי כספי בסך **20,000 ₪**. המתלון פנה למשיב וביקש ממנו לסייע לו והאחרון הסכים. בהמשך נדון המתלון לתקופת מאסר ממושכת, ובתאריך 10.4.14 השתחרר ממאסר. עוד בתאריך 13.8.14, יצר המשיב קשר עם המתלון, והודיע לו, כי הוא חייב לשלם לו **40,000 ₪**, אחרת **יעביר את הבעלות על החוב ל"שחורים"** שזהותם אינה ידועה למאשימה. המתלון השיב שאין לו כסף וביקש להמתין לו עד למחרת היום, ולהימנע מלערב אנשים נוספים.

בד בבד, שוטרי ימ"ר נגב פתחו בחקירה סמויה. בהמשך בין התאריכים 15-16.8.14 שוחח המשיב עם המתלון מספר פעמים ואיים עליו באופן **"שהוא יודע היכן המתלון גר, וכי הוא יודע כי בחלק מהזמן המתלון שוהה בבית הוריו"**. עוד הודיע לו **"כי בכוונתו להעביר את הבעלות על הדרישה הכספית ל"שחורים", אשר יקנסו את המתלון ובכך יעמוד חובו על סך של 100,000 ₪**". כמו כן, אמר למתלון, כי **"עדיף לו לזיין משהו אחר ולא את המשיב"**. בנוסף איים עליו בכך **"כי המתלון אינו חסין מחזרה לבית הסוהר, וכי עדיף לו כבר לקחת**

סבון וחבל" ועוד. בהמשך הסכים המשיב להפחית את הדרישה הכספית ל- 10,000 ₪.

9. בתאריך 19.8.14, הודיע המשיב למתלון, כי עליו להפקיד 10,000 ₪ לחשבון ע"ש אשתו, ובנוסף להעביר 10,000 ₪ לאדם מטעמו של המשיב. למחרת שוחח המשיב עם המתלון ומסר לו פרטים. בהמשך, התקשר אולג מזנקו (להלן: "אולג"), אל המתלון אמר שהמשיב שלח אותו, וסיכמו להיפגש בערב במאפיית "הראשונים" בבאר שבע. במקביל, קיבל המתלון משוטרי ימ"ר נגב, כסף מזומן בסך 1,000 ש"ח ודפי נייר הנחזים להיות שטרות כסף וניגש למאפייה לפגוש באולג. לאחר שפגש המתלון באולג מסר לו את המעטפה. אז הגיעו בלשי ימ"ר, תפסו את המעטפה ועצרו את אולג לחקירה. בתאריך 21.8.14, התקשר המשיב למתלון ואמר לו, כי עליו לשלם את החוב והוא מסכים לפרוס לתשלומים. בהמשך, איים על המתלון באומרו, **כי עליו להפעיל שיקולים נכונים, אחרת החוב יתפתח, והמתלון יכנס שוב לבית הסוהר**. עוד הודיע לו, כי עליו להשיב לו על דרישתו עד לסוף השבוע הקרוב, ודרש ממנו לבטל את התלונה במשטרה נגדו.

10. **טיעוני ב"כ המבקשת** - לשיטת המבקשת קימות ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום שתמציתן- הודעות המתלון, הודעות אמו של המתלון, תלושי הפקדת כסף על שם אשתו של המשיב בבנק הדואר, הודאת אשתו של המשיב, כי קיבלה כסף בהוראת המשיב, הודעת העד אולג מזנקו במסגרתה אישר, כי הגיע מטעמו של המשיב לקבל את הכסף מהמתלון, הקלטת חלק מהשיחות בין המשיב למתלון.

אשר לגרסת המשיב- נטען, כי המשיב בהודעותיו טען, כי סייע למתלון במנוי עו"ד על מנת שסייע למתלון להשיג בחזרה את כספו שנעלם. בהמשך מסר, כי שיקר למתלון אולם המתלון הוא אשר הבטיח לו לשלם לו כספים. עוד נטען, כי בהודעותיו האחרונות סרב להשיב לשאלות החוקרים ושמר על זכות השתיקה.

אשר לעילת המעצר- נטען, שמסוכנותו של המשיב כה גבוהה שלא ניתן לאיינה באמצעות חלופה, שכן המשיב ביצע את מעשי הסחיטה באיומים בהיותו אסיר בין כותלי בית הכלא, תוך הסתייעות בהפעלת אחרים הנמצאים מחוץ לבית הכלא כדי לממש את זממו. עוד נטען, כי מסוכנותו של המשיב מתעצמת נוכח עברו הפלילי המכביד, הכולל שש הרשעות, בין היתר בעבירות של קשירת קשר לפשע, שוד בנסיבות מחמירות, אלימות, חטיפה, סחיטה באיומים ועוד. עוד נטען, כי המשיב כיום אסיר שנדון לחמש שנות מאסר בשנת 2011.

11. **ב"כ המשיב** בטיעוניו, לא חלק על העובדות המתוארות בכתב האישום אם, כי לטענתו המעשים המיוחסים ונסיבות ביצועם לכאורה, לא מגבשות עבירות של סחיטה באיומים כלפי המתלון. הואיל ולשיטת הסנגור הכספים שהעביר המתלון נתנו כתמורה ומרצון כנגד בקשתו של המתלון מהמשיב "שיגון עליו" מפניהם של "האחרים" כפי שעולה מחומר החקירה אשר סחטו ואף תקפו ואיימו במשך תקופה ארוכה על המתלון בהיותו במשמורת בכלא. עוד תוהה הסנגור המלומד מדוע לא בוצעה כל חקירה כנגד אותם "אחרים" על אף שהמתלון מסר את פרטיהם לרשויות החקירה.

ב"כ המשיב הוסיף, כי המשיב נדון לחמש שנות מאסר בתיק אחר והוא צפוי בקרוב לעלות לוועדת שליש, ועל כן עתר להורות על שחרורו לחלופת מעצר בתיק דנן.

דין והכרעה

12. ההחלטה בדבר מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית, בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם (ראה: בש"פ 10234/08). ההלכה היא כי בשלב זה בוחן בית המשפט רק את **הפוטנציאל ה-הוכחתי** של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל).

13. לענייננו, אין חולק, כי קיימת היכרות בין המשיב והמתלונן. עובדה נוספת שאינה שנויה במחלוקת היא שקיים קשר ביניהם במהלכו הועברו כספים מהמתלונן למשיב או למי מטעמו, עובר למועדים הנזכרים בכתב האישום ובמועדים עצמם. **מנקודה זו נפרשת יריעת המחלוקת אשר בצילה חוסה השאלה באיזה אופן נערכו חילופי הדברים בין המעורבים בפרשה ובאיזה נימה בחר המשיב לעשות שימוש.**

בשים לב למחלוקת שנתגלעה מטיעוני באי כוח הצדדים, יפים דברי כבוד השופט הנדל בבש"פ 4329/11 **מדינת ישראל נ' יגאל חגג**: "אין לבדוק קיומה או אי קיומה של עבירת סחיטה באיומים על פי מבחנים טכניים, כאילו מדובר בדרישת הכתב על פי סעיף 8 לחוק המקרקעין. לא ניתן לצפות כי הסוחט באיומים יכריז בפני המאויים על כוונתו לעבור עבירה זו" (ראו: ע"פ 6368/09 זקן נ' מדינת ישראל; בש"פ 8851/10 טריגר נ' מדינת ישראל). יש לבחון את אמירותיו של המאיים במבחן משולש- **מי אמר? מה אמר? ומדוע אמר?..** אף אם לא התקיימה בבירור "המשוואה האיומית": "אם לא תעשה X יאונה לך Y, עדיין יש מקום ללמוד מהקשר הנסיבות על האיום שיצרו האמירות...ודוק, מצויים אנו בשלב בחינתן של ראיות לכאורה, ולא בשלב של הוכחת האשמה מעל לכל ספק סביר".

תמצית חומר החקירה

א. הודעות המתלונן:

לגופם של דברים, המתלונן מסר 9 הודעות במשטרה. בהודעותיו (13.8.14, 14.8.14, 17.8.14, 19.8.14, 20.8.14, 24.8.14, 26.8.14) גולל את השתלשלות העניינים במהלך תקופת מאסרו תוך מתן תיאור למעשי המשיב וקבלת כסף מזומן על סך 27,000 ₪ באמצעות הפעלת לחץ והעברת מסרים מאיימים על חייו של המתלונן וחיי בני משפחתו.

בהודעתו הראשונה מיום 13.8.14 (שורות 58-72) מתאר המתלונן ההתנהלות המאיימת של המשיב לרבות אמירות מילוליות הנושאות רכיב של הטלת מורא. תיאורים אשר היה ובית המשפט ירכוש להם אמון במסגרת התיק העיקרי יכול ויענו על יסודות העבירה נשוא כתב האישום, "ויום אחד בגימוב בא אלי ואמר לי תקשיב אני שמעתי שהיה לך סיפור שנעלם לך סכום כסף גדול... עכשיו פה עוד פעם היה לי "חיבוק דוב" אמר לי אני אעזור לך בזה שעו"ד דין יטפל לך בכסף שנעלם ונתחלק חצי חצי... אני הסברתי ואמרתי לו אין צורך אני לא רוצה... אבל ביגימוב החליט ואמר לי שחצי

מהכסף שלי... ואז בגימוב אמר לי תקשיב אתה הסכמת אז אתה חייב לי חצי סכום שזה 40 אלף שקל... ואני אמרתי לו שאין לי כסף ואז הוא אמר ... תשלם לי 5,000 שקל ואת השאר תביא במועד אחר. עכשיו אני ראיתי שניים שם בכלא שלא רצו לשלם ובסוף קבלו מכות ושילמו את הכסף... אמא שלי עשתה הפקדה לאשתו של בגימוב... ואז הגיע הזמן של 15,000 שקל ולא היה לי אבל כנראה יצאה השמועה שרוצים לפגוע בי ואז המודיעין בכלא סגרו אותי בהפרדה... לפני ששילמתי את הכסף הוא אמר לי - שהוא יכול לגרום לזה שאמא שלי תתחנן אליו שהוא ייתן לה אפשרות למכור את הבית בשביל לשלם את הכסף ושהוא יכול להרוס לי את הבריאות". עוד בהמשך מתאר המתלונן "אמא שלי התחילה לקבל טלפונים ונאמר לה שאני חייב כסף והיא עשתה הפקדה של 25000 שקל.. לאולגה בגימוב אשתו של בגימוב... החוב כביכול היה 15000 שקל אבל עלה ל-25000 שקל ואמא נלחצה וחשבה שיפגעו בי לכן הפקידה את הכסף... לפני שהשתחררתי בכמה ימים התקשר אליי בגימוב ואמר שאני חייב לו 40,000 שקל ושהוא כבר לקח את הכסף" השחורים" ואמר לי שיש לי עד 13.8.13 שזה היום הוא צריך לחזיר להם תשובה לפנות אלי או לא...".

בהודעתו מיום 17.8.14 (שורות 4-9) " באותו שיחה בגימוב אמר לי שהוא יכול להעביר את החוב שלי לשחורים והם יחייבו אותי בשלושים אחוז חודשי ועוד את הסכום עצמו שהוא דיבר איתי עליו מקודם שהוא 40000 שקל אבל אם במידה והוא יעביר את הכסף לשחורים אז יגיע ל-100 אלף... בנוסף למה שאני אשלם להם בגימוב ייקח את הנושא באופן אישי והכוונה שהוא יעניש אותי...".

בהודעתו מיום 24.8.14 (שורות 3-13) "בגימוב אמר לי כבר בדיוק ברוסית "שהחוב שלי לא ירד... אני יכול לפרוס אותו לתשלומים... אמר לי במידה ואני יפעיל שיקולים נכונים אז הוא מבטיח שהכול יהיה בסדר, ואמר שאני גם יכול לחזור לבית הסוהר ואז המצב שלי יהיה לא טוב... אמר שאם אני יחליט לשלם אני יודע לאיפה להתקשר ואמר שהוא נותן לי עד יום ששי בערב...".

ב. בהקשר לאמור לעיל, עולה מחומר הראיות שדבריו של המתלונן נתמכים גם בשיחות המקלטות לדוגמא:-

מס' הקלטה 1697/14

"החוב שלך לא מתבטל אנחנו לו נחלק לתשלומים זה דבר שלישי. דבר רביעי אתה יכול גם לשבת ואתה יודע איזה רע גם לשבת" (שורות 15-17 עמ' 1). "זה הדבר הרביעי. הכי חשוב, הכי חשוב, אה אתה צריך כמו שצריך, ללכת ולסגור את זה הבנת" (שורות 19-20 עמ' 1) "הכי חשוב אל תהיה בן זונה. תסגור את כל זה. תמציא איך לסגור. תסגור איך לעשות את זה, בסדר?" (שורות 25-26 עמ' 1) "היום עד הערב. בסדר" (שורות 31 עמ' 1).

הקלטה מס' 1680/14

"תגיד לי בכנות, אם זיינת לי את השכל או החלטת לזיין לי את השכל, עדיף שתגיד לי ישר." (שורות 31-32, עמ' 1) "אני רואה, אני רואה. אבל אני עומד וחושב. אני מדבר אתך ועומד וחושב מה להגיד ל"שחורים בערב". אה? (שורות 23-24 עמ' 3). "אם אתה לא חושב שום דבר? אז על הזין שלך?" (שורה 37 עמ' 3). "אתה לא יכול לחשוב על שום דבר אחר. רחל אמנו, שם אתה גר?" (שורה 3 עמ' 4) "אני יודע כבר הכל. אני אומר לך ככה בערך, כדי שתרכיב לעצמך תמונה. מבין?" (שורות 22-23 עמ' 4). "אני פשוט מרכיב לך תמונה כדי שתחשוב רחל אמנו 14/4 שאתה...? אני כבר ראיתי את זה. למה אני מדבר איתך כך כי אתה כבר זיינת לי את השכל עם זה, נכון?" (שורות 5-7 עמוד 5). "אני יגיד לך עכשיו פשוט בשתי מלים. בשתי מלים. כדי שתחשוב קצת, אני אומר לך. לאן מה ואיך, אני אומר לך."

אם אני מעביר להם את הנושא, דבר ראשון. אני מעביר להם את הנושא, הם יעסקו בנושא הזה. הם ייקחו את הכל. אתה יודע מה הם עושים, להסביר לך? (שורות 25-29 עמ' 6). "...אמרתי לך כבר לפני-כן. סכום כזה. זהו. התחיל מונה, התחיל 30% בחודש זהו. הם מגיעים ואומרים אצלנו 30% בחודש. אתה רוצה תן את הכל או אם אתה רוצה 30% בחודש, אנחנו נותנים לך את הסכום הזה בריבית. הבנת. (שורות 35-39 עמ' 6). "...אם הם באים ואומרים כך, ... אתה תן 30 בכל חודש מעבר לסכום שאתה חייב להם, שאני מעביר להם. אנחנו דברנו על הסכום הזה לפני-כן. (9-6 עמ' 7). " כשתקבל החלטה נכונה, אין בעיות לגבי זה. נו מה להגיד להם? להאריך את התוקף? או שאני אומר לך? (שורות 13-14, עמ' 8). "... זה שאני מעביר זה דבר אחד. זה כבר לא יהיה קשור אלי. אבל מה שיהיה קשור ביני לבינך שזה שאתה זיינת אותי. על זה שאתה זיינת אותי באופן אישי ... והאישה. זה כבר אישי. הבנת? (שורות 17-20 עמ' 8). " עדיף לך יהיה לקחת אחרי זה חבל וסבון. אני מזהיר אותך בזה. הבנת? (שורות 30-31, עמ' 8). "אפשר שוב פעם אה, שאתה יכול לכנס. אין לך ביטוח מכלא. הבנת את זה כבר, נכון או לא? (שורות 37-38, עמ' 9). " אני לא אפחית לך, אפילו סנט. סנט. אפילו סנט אני לא אפחית. זה כבר לא שלי, זה כבר שלהם. הבנת? (שורות 16-17, עמ' 9). " 20 זה המועד האחרון. הבנת? (שורה 29, עמ' 10).

ג. עוד מחומר החקירה עולה שקיים חיזוק לגרסתו של המתלון לדוגמא:-

אולג מזנקו בהודעתו, אישר, כי הגיע מטעמו של המשיב לקבל את הכסף מהמתלון, "אני באתי לפגישה עם בנאדם השם שלו מקסים...הגעתי לפגישה בבאר שבע הבן אדם מסר לי מעטפה..." (הודעה מיום 20.8.14, שורות 9-10).

בהודעתה של אירינה זילברג (אמו של המתלון), " הייתי משלמת בדואר מזומן בזמן. אני שמתי על שם הבחור של אליכס בגימוב. הייתי מפקידה את הכסף על שם אשתו אולגה והיו עוד כמה הפקדות לא זוכרת על שם מי". ולשאלת החוקר אם איימו עליה השיבה: "הם לא איימו עלי איימו על הבן שלי דרכי היו אומרים לי אם הוא לא ישלם את הכסף יהיו לי הרבה בעיות גדולות."

הודעת אשתו של המשיב, כי קיבלה כסף דרך הפקדות בבנק הדואר בהוראות המשיב, הדבר נתמך אף **בתלושי הפקדות הכסף**.

ד. **גרסת המשיב**- מעיון בהודעות המשיב עולה, כי תחילה המשיבמוסר, כי הכספים שקיבל מהמתלון היו על רקע כך שסייע לו למנות עבורו עורך דין בתביעה כספית. בהמשך משעומת עם חומר ראיתי שלא מתיישב עם גרסה זו השיב, כי אכן הוא שקר בעניין זה. בגרסה מאוחרת מסר, כי הכספים ניתנו מרצונו של המתלון ללא הפעלת לחץ או איומים כנגד מתן "עצה טובה". בהמשך משעומת עם תוכן השיחות המוקלטות ואשר עולות מהן נימה מאיימת והטלת אימה בחר לשמור על זכות השתיקה.

14. די במפורט לעיל כדי ליצור תשתית ראייתית הכוללת גרעין ראייתי קשיח, המוביל למסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה כנדרש לצורך הליך זה. במיוחד כאשר ישנן חיזוק ממשי לעדויות שמקורן במתלון ממקורות חיצוניים אחרים, ופשיטא שיש לכך "מחיר" מבחינת מתינות ראיות התביעה. ריבוי של הראיות וצירופן יחדיו, מחזקים את הגרסה הלכאורית המוצגת בכתב האישום ומקשים על ניסיונו של המשיב להציע תזה חלופית. הזיקה בין דברי האיום לבין העברת הכספים, הינה לכאורה ברורה. למעשה מגבשת את מעש הסחיטה כלפי המתלון.

15. **אשר להשגות ב"כ המשיב** - מרביתן ככולן מקומן להתלבן במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב בחינת פוטנציאל של ראיות לכאורה. לגופם של הדברים, לטענת הסנגור, כי המשיב עשה את אשר עשה לגביית חובו מהמתלון, גם אם סבר המשיב, כי המתלון חייב לו כספים, הרי שבמעשיו חרג מעבר למה שמותר לעשות בחברה מתוקנת לצורך גביית חוב (ראו: בש"פ 08/10234 אבו לקיעאן נ' מדינת ישראל). כבר נפסק על ידי בית המשפט העליון, כי משהוכחו יסודותיה של עבירת סחיטה באיומים, אין כל משמעות להכרעה בשאלה אם הייתה זכות כדין לקבל את הכספים שנדרשו אם לאו. (ראה, ע"פ 10331/01). בשלב הלכאורי זה, די בכך שהמשיב השמיע באוזני המתלון איומים, ועל-פי תוכנם היה בהם כדי להטיל אימה בלבו. אכן המתלון, נכנס למצב של חרדה מפני המשיב ומיהר לספק את דרישתו.

16. משהגעתי לכלל מסקנה, כי קיימת תשתית ראייתית לעבריות הסחיטה באיומים, ניתן בנקל לקבוע גם את דבר קיומה של עילת מעצר, אשר בעניינו נסמכת על מסוכנותו של המשיב ונלמדת מנסיבות ביצוע העבירה. אל לנו לשכוח, כי העבירה המיוחסת למשיב בוצעה **מתחומי הכלא**, כשהוא עצור מאחורי סורג וברית, עובדה אשר מעצימה את מסוכנותו. הוסף לזאת, עברו הפלילי המכביד של המשיב הכולל **שש הרשעות** בין היתר, בעבירות של קשירת קשר לפשע וסחיטה באיומים, חטיפה, אלימות עוד עולה מגיליון הרשעותיו של המשיב, כי ריצה בעברו מאסרים בפועל, חלקם היו ממושכים.

כנגד המשיב מתקיימת עילת מעצר נוספת של חשש סביר לשיבוש הליכי משפט, שכן מחומר הראיות עולה, כי המשיב לא בחל לאיים על המתלון בשיחת טלפון, ודרש ממנו לבטל את התלונה. כמו כן, מחומר הראיות עולה, כי המשיב גם בהיותו אסיר בכלא השכיל לעשות שימוש באחרים כדי לממש את זממו.

17. על רקע המתואר לעיל ובשים לב לרמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מצד המשיב **הנני מורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.**

ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי תשע"ה, 21/10/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה , שופט